

ת"פ 24538/08/14 - מדינת ישראל נגד בנימין אפרמיאן, מנש סלם

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24538-08-14 מדינת ישראל נ' אפרמיאן(עציר) ואח'
בפני כב' השופט אביב שרון

המבקשים: 1. בנימין אפרמיאן

(הנאשמים) 3. מנש סלם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

(המאשימה)

ב"כ המאשימה - עו"ד אורית קליינפלד

ב"כ נאשם 1 - עו"ד ניר דוד

ב"כ נאשם 3 - עו"ד אלון דוידוב

החלטה

1. בפני בקשה לגילוי ראיה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, כשהראיות שגילויין מתבקש הן שתיים - האחת, סרט צילום המתעד את נאשם 1 ונאשם 2 (שעניינו הסתיים) במועד הרלוונטי לכתב האישום, ואשר צולם בידי יחידת העיקוב של המשטרה; והשניה, דו"ח עוקב שהשתתף בפעילות היחידה כנגד הנאשמים.

2. כנגד הנאשמים ונאשם 2 (שעניינו הסתיים), הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה וגניבה. בנוסף, מייחס כתב האישום לנאשם 3 גם עבירה של הפרעת שוטרים במילוי תפקידו. על פי העובדות, קשרו הנאשמים קשר לבצע התפרצות לבית ברחוב עציון 34 ברעננה (להלן - **הבית**). נאשם 1 היה בעלים של רכב מסוג ניסאן (להלן - **הניסאן**) ונאשם 3 עשה שימוש ברכב מסוג פינט פונטו (להלן - **הפינט**). ביום 12.8.14 בשעה 11:19 נפגשו הנאשמים ברעננה. בהמשך, נסעו נאשמים 1 ו-2 בניסאן בעוד נאשם 3 נוסע בעקבותיהם בפינט ברחובות הסמוכים לבית. בשעה 11:30 לערך, עצר נאשם 1 את הניסאן סמוך לבית, נאשם 2 ירד מהניסאן והלך ליד הבית, ונאשם 3 המתין ברכב הפינט שחנה מאחורי הניסאן. בהמשך, שלושת הנאשמים נסעו בפינט לכיוון הבית. נאשם 3 החנה את הפינט מחוץ לבית ונאשמים 1 ו-2 נכנסו דרך חלון הסלון לתוך הבית וגנבו מתוכו תכשיטים, ציפה של כרית ו-1,300 ₪. הם יצאו מהבית כשבידם שקית בצבע סגול ורוד ונאספו על ידי נאשם 3 ברכב

הפיאט. בהמשך, נסעו הנאשמים בפיאט ועצרו בחניה פנימית ברח' החי"ל ברעננה, שם השליכו את השקית עם הרכוש הגנוב, למעט ה-1,300 ₪. בהמשך, נעצרו נאשמים 2 ו-3 על ידי השוטרים, תוך שנאשם 2 מנסה לדחוף את אחד השוטרים ונאשם 3 דוחף שוטר אחר.

3. במסגרת הסדר דיוני הודה נאשם 2 בכתב אישום מתוקן ועניינו הסתיים.

נאשמים 1 ו-3 כפרו בעובדות כתב האישום ועל כן, מתקיים הליך הוכחות בעניינם, כאשר עד כה התקיימו שתי ישיבות במהלכן העידו שני עוקבים, המתלונן שביתו נפרץ והחלה להישמע עדותו של אחד השוטרים שהיה מעורב במעצרו של הנאשמים.

4. בישיבת המענה, הודה נאשם 1 כי בבעלותו רכב הניסאן המדובר. עוד הודה כי היה במקום הנטען, אך לא נכנס לבית. הוא ירד מהרכב ושהה רק בחצר. ב"כ נאשם 1 סירב לומר לאיזה צורך שהה נאשם 1 בחצר הבית. ב"כ נאשם 1 אף סירב להתייחס לענין נוכחותם של הנאשמים האחרים במקום וטען כי "הוא מדבר על עצמו בלבד".

נאשם 3 הודה כי ברשותו רכב הפיאט המדובר. גם ב"כ נאשם 3 סירב להתייחס לחלקם של הנאשמים האחרים. הסנגור טען כי הנסיעה של נאשם 3 המתוארת בכתב האישום היתה "נסיעה בנסיבות תמימות". לטענתו, הנאשמים הלכו לאכול, כאשר משלב מסוים נאשם 3 הסיע אותם.

5. לצורך שלמות התמונה יצוין כי בחקירה המשטרתית (ת/4, ת/5) נאשם 3 שמר על זכות השתיקה וסירב לשתף פעולה עם החוקרים.

נאשם 1 סיפר כי ביום הארוע שהה בביתו שברעננה עד השעה 11:30 או 12:00 ואז קבע עם נאשם 3 שיקפיץ אותו לרכב הניסאן שבבעלותו, אשר נתקע יום לפני כן ברח' אשר ברעננה. לדבריו, כשנסע ברכבו של נאשם 3, יחד עם נאשם 2 שהינו חבר נוסף שלו, הם נעצרו על ידי השוטרים, קרוב לרכב הניסאן. נאשם 1 מסר כי ישב יחד עם נאשמים 2 ו-3 בביתו, עד שנסעו בסביבות השעה 12:30 לעבר רכב הניסאן. נאשם 1 הכחיש כי היה בבית ברח' עציון 34 ברעננה (ת/2).

גם בהודעתו השניה (ת/3) שב נאשם 1 והכחיש כי היה בבית ברח' עציון 34 ברעננה או ברחוב עציון בכלל.

6. לאחר שנשמעה עדותו של עוקב מס' 4085, אשר העיד, בין היתר, כי ראה את נאשם 1 ונאשם 2 יוצאים מבית מס' 34 ברח' עציון ברעננה, כשבידו של נאשם 2 שקית סגולה ורודה וכאשר נאשם 3 המתין להם מחוץ לבית ברכב הפיאט והם הצטרפו אליו לנסיעה (ת/6, ת/7), ובטרם השלימה עוקבת מס' 4053 את עדותה, אשר כללה תיאור של מסלול הנאשמים, לרבות תיאור התנהלותם בקירבת בית מס' 34 ברח' עציון (ת/8), הגישו ב"כ הנאשמים את עתירתם להסרת החסיון ולקבלת הסרטון המתעד את הנאשמים מול בית מס' 34 ברח' עציון ודו"ח עוקב נוסף, כאשר לטענתם יש בראיות אלה "כדי לסייע להוכחת חפותם של העותרים" (עמ' 1 לבקשה), ו"כי הצורך לגלות את הראיות המתוארות נדרש לשם עשיית צדק והוא עדיף מן האינטרס שלא לגלות, קל וחומר בשעה שחשיפת הראיות לא תפגע בשום צורה ואופן בכל אינטרס מוגן" (סעיף 6 לבקשה).

7. ביום 16.3.15 התקיים דיון בבקשה ובהסכמת ב"כ הנאשמים שמעתי, במעמד צד אחד, את נציגי המאשימה - ב"כ המאשימה, סגן מפקד יחידת העיקוב וקצין החסיונות של ימ"ר מרכז. כמו כן, נמסרו לעיוני הסרטון ודו"חות כלל העוקבים (מדובר ביותר מדו"ח אחד שלא נמסר לעיון ההגנה) - ראה פרוטוקול הדיון החסוי.

8. מתעודת החסיון (ת/1) החתומה בידי השר לבטחון פנים עולה כי הוטל חסיון, בין היתר, על העניינים הבאים:

"כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות אנשי המשטרה אשר ביצעו פעולות עיקוב במהלך החקירה בתיק זה, לרבות מספרם, שמה של היחידה אליה הם משתייכים ומקום מושבה, ולרבות השיטות, האמצעים והעזרים הטכניים ששימשו את אנשי היחידה לצורך ביצוע פעולות העיקוב, ולרבות היקף ומועדי פעולות העיקוב, ולרבות תוכנו של מכלול החומר ומכלול הדו"חות שהופקו על ידי היחידה, למעט תוכנו של החומר המפורט להלן:

1. דו"ח סיכום פעילות לתאריך 12.8.14 בעניין בנימין אפרימיאן.

2. דו"ח אישי של העוקב המכונה 4085 (עד תביעה מס' 16) מיום 12.8.14.

3. דו"ח אישי של העוקב המכונה 4053 (עד תביעה מס' 15) מיום 12.8.14.

4. לוחות תצלומים המסומנים ל.ת.1 עד ל.ת.3."

עוד נאמר בתעודת החסיון כי העניינים המפורטים לעיל הינם חסויים, באשר גילויים או מסירתם יש בהם כדי לפגוע בענין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים: לסכן שלומם של בני אדם... ולחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה.

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, קראתי בעיון את כלל דו"חות העיקוב שנמסרו לעיוני וצפיתי בסרטון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה, על שני ראשיה, להידחות.

10. בידוע הוא כי אם לאחר בחינת החומר החסוי מגיע בית המשפט למסקנה כי יש בו כדי להועיל להגנת הנאשם, על בית המשפט להורות על גילוי, אף אם הגילוי עלול לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה, שהרי יש להעדיף את עניינו של הנאשם על פני חסיונה של ראייה.

ואולם, בחינת החומר שגילוי מתבקש תיעשה בהתחשב לגירסת הנאשם - בחקירה במשטרה ובמענה לכתב האישום - ובהתחשב בריעת המחלוקת.

11. באשר לסרטון - נמסרו להגנה לוחות תצלומים ותקליטור הכוללים 19 תצלומים (ת/7), שהופקו מתוך הסרטון שצולם. כאמור, צפיתי בסרטון, אל מול התמונות שנמסרו, ואורך הסרטון כולו הוא קצר ביותר, כדקה וחצי, והתמונות שנמסרו להגנה, 19 במספר, משקפות אל נכונה את הנצפה בסרטון, מרגע כניסתם של הנאשמים לתא השטח שצולם. משאין מחלוקת כי הנאשמים שהו באזור שתועד בפעולת העיקוב - נאשם 1 יוצא מחצר הבית יחד עם נאשם 2 ונאשם 3

ברכב הפיאט, שוב אין חשיבות מיוחדת במסירת הסרטון, דווקא, להגנה. על כן, בהינתן טענת המאשימה כי מסירת הסרטון עלולה לחשוף את השיטה בה בוצעה ההסרה, את סוג האמצעי ששימש להסרה ואת האובייקט ממנו בוצעה ההסרה, ולאור יריעת המחלוקת שלמעשה כבר אינה קיימת נוכח גדר הכפירה כמפורט לעיל, הרי שאין חשש לפגיעה בהגנת הנאשמים, ומנגד גילוי הראיה עלול לחשוף עזרים ואמצעים טכניים ששימשו להסרה.

12. באשר ליתר דו"חות העוקבים - כאמור, עיינתי בכל דו"חות העוקבים, אל מול דו"חות העוקבים שנמסרו להגנה, עדויותיהם של העוקבים שהעידו, **גרסאותיהם של הנאשמים במשטרה ותגובתם לכתב האישום**. גם כאן נחה דעתי כי מחד אין בדו"חות העוקבים כדי להועיל לנאשמים בהגנתם ועל כן, חומרי החקירה אינם חיוניים להגנתם, ומאידך, חשיפת דו"ח (או דו"חות העיקוב) יביאו לחשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה, שכן תעודת החסיון מדברת על "היקף ומועדי פעולות העיקוב".

13. בשולי בקשתו, טען ב"כ נאשם 1 כי נציגי המאשימה - ב"כ המאשימה, סגן מפקד יחידת העיקוב וקצין החסיונות של ימ"ר מרכז - לא היו מוסמכים לייצג את המדינה בעתירה שהגיש לגילוי ראיה, שכן על פי תקנה 6 לתקנות סדרי הדין (עתירה לגילוי ראיה), תשכ"ט-1969, רשאי בית המשפט "לקבל הסברים מן היועץ המשפטי לממשלה, מנציגו או מנציג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר".

לענין "נציגי המשרד הממשלתי הנוגע בדבר" - סבורני כי סגן מפקד יחידת העיקוב של משטרת ישראל וקצין החסיונות של ימ"ר מרכז המשרתים במשטרה הקשורה למשרד לבטחון פנים, עונים על הגדרת "המשרד הממשלתי הנוגע בדבר".

לענין ב"כ המאשימה - הרי שזו תובעת מכוח מינוי מפכ"ל המשטרה, המייצגת את המדינה בהליך הפלילי, בהתאם לסעיפים 11 ו-12(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. אמנם סעיף 12 לחוק עושה אבחנה בין תובע שהינו היועץ המשפטי לממשלה ונציגו (פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה) (סעיף 12(א)(1)), לבין תובע שהינו שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות... ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה (סעיף 12(א)(2)) - ואולם, אלה גם אלה הינם "תובעים" המוסמכים לייצג את המדינה בהליכים פליליים, וכפועל יוצא מכך, בהליכי ביניים הקשורים להליך הפלילי. על כן, חרף לשון תקנה 6 המדברת על היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, ועל מנת לשאוף להרמוניה חקיקתית, נראה שיש לפרש את תקנה 6 באופן שמאפשר לתובעים משטריים להופיע בהליכים של עתירה לגילוי ראיה, כמי שאמונים על ניהול התביעה בתיקים הפליליים הנתונים לסמכותם. פרשנות זו עולה בקנה אחד גם עם ההגיון, שכן לא יתכן שמחוקק המשנה התכוון שבכל עתירה לגילוי ראיה בתיק שמנוהל על ידי התביעה המשטרתית, המוסמכת לנהל את ההליך הפלילי כולו, יופיע פרקליט מפרקליטות המדינה או מפרקליטות המחוז, דווקא. ואם ברשות הסנגור הנכבד ראיה או תימוכין לפרשנות אחרת - הנוגדת אף את הפרקטיקה הנוהגת מזה עשרות שנים - יתכבד ויציגה. ואולם, כאמור, הסנגור העלה טענה זו בעל פה, בשולי הדיון בבקשתו, ומבלי לתמכה.

על כן, אני קובע כי ב"כ המאשימה, שהינה תובעת מכוח מינוי מפכ"ל המשטרה, מוסמכת לייצג המאשימה בבקשה זו, ובית המשפט רשאי היה לקבל מפיה הסברים, יחד עם נציגי המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, הוא המשרד לבטחון פנים.

14. לאור המפורט לעיל - הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לב"כ הצדדים.

המזכירות תשיב המעטפה ובה החומר החסוי לידי ב"כ המאשימה, ותתייק את פרוטוקול הדיון החסוי בכספת בית המשפט.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.